

[Steenholdt]

væk nye og meget interessante oplysninger frem, som efter min mening burde vurderes nøje på ny, i stedet for at man bare siger, at man ikke kan gøre noget ved det, da der er gået så mange år siden 1968.

I den forbindelse vil jeg takke Foreningen af Thulearbejdere her i Danmark for deres utrættelige arbejde for at få så mange nye oplysninger frem i takt med frigivelsen af de hemmeligholdte dokumenter fra 1968. Hvis denne forening opnår erstatning, er det ganske givet, at grønlændere i Thule, som var de første, der ankom til det nedstyrtede fly, og som var med til oprydningen, også skal have erstatning som deres danske venner i Danmark.

Derfor bruger jeg en del af min tid til at få oplysninger fra de grønlandske og danske sundhedsvæsener, i det grønlandske landsstyre og ikke mindst fra den danske regering, men viljen til at medvirke til den opgave er minimal i den grønlandske og danske nuværende regering. Jeg har den mistanke, at de har fået besked fra USA om, at de ikke må bringe sagen op til overfladen. Det er beklageligt, hvis dette er tilfældet, da sagen er alvorlig for os, som bor i dette område, og for vores eksistensgrundlag i fremtiden.

Jeg har altid været forstående over for NATO's tilstedeværelse i Grønland især dengang, da den såkaldte kolde krig var der, men nu efter Sovjetunionens fald er vi nødsaget til at vurdere på ny, om vores venlighed over for USA ikke burde have en venligere gengældelse.

I disse dage er det et stort samtaleemne, at turister fra hele verden ikke får adgang til at betræde Thule Air Base vel vidende, at det er en nødvendighed, hvis de vil besøge Qaanaaq by. Qaanaaq, som netop i år har gjort en ekstra indsats for at få turister til området, er nu afskåret fra turister takket være Pentagon.

Jeg ved godt, at den amerikanske lov udelukker private personer fra adgang til forsvarsområderne, men det nærværende samtaleemne er på Grønlands jord, rigsfællesskabets jord. Er det ikke forsvarsministerens og udenrigsministerens opgave at tage sagen op med de amerikanske myndigheder? Jeg vil gerne have bemærkninger om dette emne enten fra forsvarsministeren eller fra udenrigsministeren.

Flere og flere nordiske lande melder sig ind i Den Europæiske Union, til trods for at en del

af deres befolkninger er imod Unionen. Det er tegn på, at de nordiske partiledere har indset, at det er en økonomisk og handelsmæssig nødvendighed at blive medlem af Unionen.

Grønland er i disse dage i en forhandlings-situation med EU. Selvfølgelig håber vi at få et godt resultat, men vi må nu have oplysninger, ikke kun landsstyret, men alle, der bor i Grønland, gennem aviser, radio og fjernsyn om, hvilke fordele og ulemper der vil være i forhold til den nuværende situation, hvis Grønland sammen med de andre nordiske lande bliver reelt medlem af EU. Det bliver stadig tydeligere, at grønlændere ønsker relevante oplysninger om EU trods landsstyrepartiernes massive modstand mod EU.

Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren, om ikke dette er en opgave, som Udenrigsministeriet burde tage op og gennemføre eventuelt uden om landsstyret.

En hvidbog om EU må være en god idé til at give alle interesserede i Grønland en uvildig vurdering af mulighederne. En sådan uvildig vurdering af fordele og ulemper ved et grønlandsk medlemskab har befolkningen heller ikke mulighed for at få, da det siddende landsstyre helt ensidigt afskærer befolkningen herfra.

Kan ministeren også kommentere, om Grønland ellers kunne forvente op imod 300 mio. kr. i form af regionale tilskud, hvis vi er medlem af EU?

Grønland er også en hvalfangernation. Derfor er vi meget interesserede i IWC's årlige møder, da dens bestemmelser er betydningsfulde for de grønlandske hvalfangere og ikke mindst for kødforsyningen til det grønlandske folk. Mig forekommer det franske forslag om et fredet område for hvaler i sydpolarlandet meget tiltalende. Vi har gode erfaringer med fredning af fugle og dyr i vores områder. Lad hvalerne få et fredet område og formere sig så meget, at der bliver flere, som også kommer til Nordatlanten. Vi ønsker hele tiden at forøge vores hvalkvote, og dette ønske kan kun opfyldes, hvis der bliver flere hvaler i vores farvande.

Når dette er sagt, vil jeg i samme åndedrag advare imod at oprette et lignende fredet område ved Nordpolen eller Nordatlanten. I Nordatlanten er der folk, som fra historisk tid har levet af havpattedyr, og denne tradition må IWC respektere.